
Poznań-Nowe Miasto, st. 284, gm. loco, woj. poznańskie, AZP 54-28/96

Informator Archeologiczny : badania 32, 48-49

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

W części zachodniej stanowiska podjęto eksplorację wykopów nr 3-17. Na układ stratygraficzny składa się humus, podglebie oraz całe bezstrukturalne piaski podłoża.

Podstawową jednostką eksploracyjną był wykop o wymiarach 5 x 5 m. W zależności od potrzeb zakładano również sondáže o szerokości 1 metra i zróżnicowanej długości. Eksplorowano warstwami mechanicznymi. Większość materiału ruchomego zarejestrowano w obrębie II w-wy mechanicznej, z kolei obiekty nieruchome rejestrowano z reguły na poziomie III w-wy mechanicznej. Na powierzchni 300 m² zarejestrowano 40 obiektów nieruchomych (dołków posłupowych i jam), 3268 fragmentów ceramiki, 132 krzemienie, 29 wytworów kamiennych (w tym fragment żarna i rozcieracza) oraz 8 fragmentów polepy. Najciekawszym z odkrytych obiektów są pozostałości trapezowatej półziemianki zorientowanej na linii wschód-zachód.

Odkryte założenie należy interpretować jako pozostałości chałupy wraz z obiektami gospodarczymi ludności kultury pucharów lejkowatych z fazy IIIA.

Z kolei w części wschodniej stanowiska zamierzano kontynuować badania rozpoczęte w roku poprzednim. Niestety, na skutek „dzikiego” poboru piasku zniszczeniu uległa ta część stanowiska, w której oczekiwać należało (na podstawie wyników eksploracji zeszłorocznych sondáže - wykopy nr 1 i 2) istnienia kolejnego założenia mieszkalnego. W założonych w tej części stanowiska wykopach (nr 18-21) zarejestrowano jedynie wkopy nowożytnie - zapewne pozostałości kopców do przechowywania warzyw.

Materiały i dokumentacja z badań są przechowywane w Instytucie Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego.

Badania nie będą kontynuowane.

PODŁOZINY, st. 2, gm. Dopniewo, woj. poznańskie, AZP 53-25/58

- neolit/wczesna epoka brązu (dane z KESA)
- wczesne średniowiecze (dane z KESA)
- późne średniowiecze (dane z KESA)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 24 listopada do 8 grudnia, przez dr. Tomasza Skorupkę (Centrum Badań Archeologicznych przy Fundacji Adama Mickiewicza). Finansowane przez Agencję Budowy i Eksploatacji Autostrad. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 23,5 ara.

Stanowisko całkowicie zniszczone. Zarejestrowano jedynie dużych rozmiarów wkopy współczesne, w których zalegały śmieci. Brak również materiału z warstw mechanicznych.

Materiały i dokumentacja z badań są przechowywane w Poznańskim Towarzystwie Prehistorycznym.

Badania nie będą kontynuowane.

POZNAŃ – NOWE MIASTO, st. 284, gm. loco, woj. poznańskie, AZP 54-28/96

- osada kultury pucharów lejkowatych, fazy wióreckiej (neolit)
- osada kultury łużyckiej z IV-V okresu epoki brązu oraz okresu halsztackiego
- osada kultury pomorskiej
- osada i cmentarzysko kultury przeworskiej z faz A₁-A₂ młodszego okresu przedrzymskiego oraz z okresu późnorzymskiego
- ślady osadnictwa wczesnośredniowiecznego

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone w okresie od 24 maja do 19 listopada przez Poznańskie Towarzystwo Prehistoryczne, działające w ramach Centrum Badań Archeologicznych Fundacji UAM. Finansowane przez Agencję Budowy i Eksploatacji Autostrad. Pracami terenowymi kierował mgr Andrzej Krzyszowski (Muzeum Archeologiczne w Poznaniu). Pierwszy sezon badań.

Stanowisko odkryto w trakcie badań powierzchniowych w ramach AZP w 1987 r.. Badania wykopaliskowe podjęto w związku z planowaną budową odcinka autostrady A-2.

1. osada kultury pucharów lejkowatych - materiał ten można odnieść do fazy wióreckiej tej kultury
 2. osada kultury łużyckiej - chronologicznie materiał „łużycki” jest dwufazowy; źródła zlokalizowane we wschodniej partii stanowiska odpowiadają regułom wykonawstwa ceramiki charakterystycznym dla IV-V okresu epoki brązu, natomiast w partii centralnej odkrywki wystąpiły materiały, które można przyporządkować starszemu okresowi halsztackiemu
 3. osada kultury pomorskiej - zakwalifikowano tu obiekty, które tworzą wyraźnie czytelny i zwarty kompleks zlokalizowany w południowo-centralnej partii odkrywki
 4. osada kultury przeworskiej z materiałem „przeworsko-jastorfskim”. Chronologicznie materiały tej kultury odpowiadają fazie A₁-A₂ młodszego okresu przedrzymskiego a jedynie niewielki zbiór źródeł stanowią materiały z okresu późnorzymskiego
 5. cmentarzysko kultury przeworskiej – obiekty o charakterze sepulkralnym, występujące w wyraźnym skupisku. Zespoły te, to groby jamowe bezpopielnicowe, z zawartością mniej lub bardziej intensywnej spalenizny, przepalonych kości, ceramiki i przedmiotów metalowych.
 6. punkt osadniczy z wczesnego średniowiecza – horyzont ten reprezentują fragmenty ceramiki, zarejestrowane wyłącznie w warstwie; można je datować na fazę C-D wczesnego średniowiecza
- Materiały z tych badań oraz dokumentacja są przechowywane w siedzibie Centrum Badań Archeologicznych Fundacji UAM w Poznaniu.

Rogów Opolski, st. 2, gm. Krapkowice, woj. opolskie, AZP 92-37/9 - patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich

Rotnowo, st. 18, gm. Gryfice, woj. szczecińskie, AZP 20-13/23 - patrz: paleolit

Rozumice, st. C, gm. Kietrz, woj. opolskie - patrz: paleolit

Ruś Nowa Kolonia, st. 1, gm. Wysokie Mazowieckie, woj. łomżyńskie, AZP 41- 82 - patrz: środkowa i późna epoka brązu

RUŚ NOWA KOLONIA, st. 6, gm. Wysokie Mazowieckie, woj. łomżyńskie, AZP 41 – 82

- stanowisko wielokulturowe

Badania przeprowadzone przez mgr. Antoniego Smolińskiego i mgr. Sławomira Żółkowskiego. Finansowane przez EuroPolGaz S.A.

Prace miały charakter ratowniczy. Przeprowadzono je w związku z budową gazociągu tranzytowego Jamał – Europa Zach.

Stanowisko znajduje się 2 km na wschód od miejscowości Nowa Ruś, leży w obrębie Wysoczyzny Wysokomazowieckiej.

W trakcie prac badawczych odkryto 57 obiektów archeologicznych. Zarejestrowano pozostałości osadnictwa z trzech faz. Pierwszą fazę osadniczą wyznaczają obiekty i materiały neolityczne, prawdopodobnie kultury pucharów lejkowatych. Druga faza osadnicza związana jest z epoką brązu – kulturą łużycką, być może też z kulturą trzciniecką. Są to pozostałości budowli mieszkalnych ustawionych na brzegu dawnego jeziora. Nieliczne fragmenty ceramiki (XVI – XVII w.) są zapewne tylko śladami rolniczego użytkowania tego terenu, ale nie można wykluczyć okresowego istnienia bardziej stabilnego osadnictwa z tych czasów.

Dokumentacja znajduje się w PSOZ w Łomży.